

Petržalka je neustálou výzvou

(24.01.2014; Petržalské noviny; č. 1-2, s. 5; Baján Vladimír)

Úplne alebo skôr spokojných s bývaním v **Petržalke** je 94 % obyvateľov s trvalým pobytom v **Petržalke**. Viac ako 80 % **Petržalčanov** tu plánuje ostať bývať aj naďalej. To je jeden z výstupov z prieskumu verejnej mienky, ktorý sme realizovali koncom minulého roka medzi **Petržalčanmi**. Sú to povzbudzujúce výsledky. Práve spokojnosť obyvateľov je kľúčovým atribútom, ktorý má mať komunálny politik na zreteli. Na jednej strane ma výsledky prieskumu naplňajú radosťou, pretože i samospráva má podiel na tom, ako sa vo svojom meste ľudia cítia. Na strane druhej mi to dodáva optimizmus do ďalšej práce, pretože je to signál aj o tom, že to, čo robíme, robíme dobre.

Za tie roky, ktoré sa venujem **Petržalke**, sa postoj **Petržalčanov** k nej z môjho pohľadu neustále zlepšuje. Od čias, kedy sa sem nasťahovali tisíce nových obyvateľov z celého Slovenska a svoj vzťah k nej si len hľadali, keď sa menila z dedinky na najväčšiu **bratislavskú** štvrť, cez budovanie občianskej spoločnosti až po hrdosť a spokojnosť. Do popredia sa dostáva všímavosť a záujem, čo znamená, že **Petržalčanom** záleží na tom, kde a ako žijú. Som vďačný za tie stovky až tisícky listov, mailov, odkazov cez internet či podnetov na osobných stretnutiach, tie totiž formujú našu prácu. Tie mi hovoria o tom, čo **Petržalčania** chcú, potrebujú, čo sa im páči, ale aj s čím nesúhlasia a čo im prekáža. Keď mi pán z Budatínskej ulice poďakuje za to, že som sa na **mestskom zastupiteľstve** ohradil voči predaju pozemku pri jeho dome, kde by mohlo bohviečo vyrásť, keď mi staršia dáma v núde poďakuje za možnosť "nakúpiť si" v sociálnej výdajni, ak mi obyvatelia Dvorov napíšu, že si všimli lepšiu starostlivosť o čistotu a poriadok, uvedomujem si, že ideme nielen dobrým smerom, ale že v tom musíme pokračovať. Ak k tomu prirátam postavenie na 4. mieste v celoslovenskom rebríčku transparentnosti, ocenenie v súťaži Zlatý erb za webstránku či titul Efektívny používateľ modelu CAF, ktorý sme získali ako jediná samospráva za zavádzanie manažmentu kvality, myslím, že sme na správnej ceste.

V úvode som spomenul prieskum verejnej mienky, tu je ešte jeden z jeho výstupov: takmer 70% **Petržalčanov** by chcelo mať v budúcnosti z **Petržalky** plnohodnotnú mestskú časť so všetkými funkciami a infraštruktúrou, ktoré k tomu patria (doprava, obchod, služby), s príležitosťami pre prácu, kultúru, šport, voľný čas. A to je aj zadanie pre súčasných aj budúcich komunálnych politikov.

Samozrejme nie všetko ide tak, ako by človek chcel. Tiež sa vo všetkom nemusíme zhodnúť. A niekedy to ani pri dobrej vôli "vdáka" legislatíve a financiám nejde. Často som postavený - aj keď nerád - do úlohy rozhodcu. V situácii, keď sa susedia nevedia dohodnúť na oprave lavičky (jedni tam lavičku chcú, druhí sú proti, lebo tam vysedávajú individuá...), na oreže stromu (jedným vetvami tieni do bytu, druhým, čo bývajú vyššie "ide o zeleň a sú zásadne proti") či vybudovaní verejnej plavárne (jedna petícia proti a dve za...) musí rozhodnúť starosta. Práve starosta je ten, kto preberá zodpovednosť. Povinnosť rozhodnúť mu zákon nielen ukladá, ale často aj definuje, kedy a dokonca aj ako má postupovať. Týka sa to najmä preneseného výkonu štátnej moci, väčšinou v oblasti stavebného úradu. Prečo o tom píšem tu a teraz? Lebo **Petržalčania** budú v tomto "trojvolebnom" roku atakovaní prejavmi rôznych kandidátov, v ktorých sa budú zameriavať prednostne na to, čo chce nespokojný obyvateľ počuť. V tom lepšom prípade si samotní kandidáti uvedomujú, že sú to len volebné sľuby. V tom horšom ani netušia, že sľubujú niečo, čo splniť z pozície starostu alebo poslanca nemôžu - hlavne, že povedia to, čo chcú ľudia počuť. Ako dlhoročne aktívny komunálny politik chcem varovať pred takýmito "politickými šmejdami", aby občania "nekúpili" niečo, čo im nikdy nebude slúžiť.

Byť poslancom či starostom je v prvom rade o zodpovednosti. Ak sa zhodneme vo výsledkoch prieskumu a chceme dobudovať našu **Petržalku** s cieľom zlepšenia kvality života jej obyvateľov, môžeme hľadať v riešeníach kompromis. Nič - podobne ako v živote - nie je bielo-čierne. Na záver si pomôžem citátom známeho teológa a filozofa Reinholda Niebuhra. **Petržalčanom** v tomto roku prajem pokojnú myseľ, aby vedeli prijať veci, ktoré zmeniť nemôžu, silu, aby zmenili veci, ktoré zmeniť môžu a predovšetkým múdrosť, aby vedeli tieto dve veci rozlíšiť.

Vladimír Baján, starosta Petržalky